

Otázky technológie výroby vína určeného pre výrobu vínneho destilátu

663.525.5 663.24 663.241

Ing. AKAKIJ LUASARBOVIČ SIRBILADZE, samostatný vedecký pracovník, Gruzínsky výskumný ústav ovocinársky, vinohradnícky a vinársky, Tbilisi, ZSSR

Kľúčové slová: víno, vínny destilát, dokvášanie, aktívne uhlie, kvalita, úspora

Jedným z faktorov, ktoré ovplyvňujú kvalitu vínnych destilátov a z nich vyrobených brandy, sú kvalitatívne ukazovatele vína určeného na destiláciu. Závisia v prvom rade od odrôdy hrozna, od pôdno-klimatických podmienok, v ktorých vinič rastie a plodí a od technológií spracúvania hrozna. Na výrobu sa používajú vína z bielej muštových odrôd hrozna v štádiu jeho technickej zrelosti. Hrozno prichádza na spracovanie a preberá sa podľa požiadaviek platných pre biele suché vína. To znamená, že musí byť zdravé, pretože pri výrobe vína na pálenie je vylúčené používať oxid siričitý, ktorý negatívne vplýva na kvalitu vínnych destilátov. Je známe, že pri destilácii vína ošetrených SO₂ sa tvoria tioétery, ktoré vínnym destilátom dodávajú drsnú chuf. Okrem toho oxid siričitý brzdí oxidačne-redukčné procesy počas vyzrievania vínneho destilátu, čo zase môže negatívne ovplyvníť tvorbu harmónie v bukete a chuti, typických pre akostné vínne destiláty.

Stáročná prax ukázala, že vína na výrobu vínnych destilátov by mali mať svetložltú farbu bez cudzej vône a pachuti, mali by obsahovať najmenej 8 % obj. etanolu, najmenej 4,5 g.l⁻¹ titrovateľných kyselín a najviac 15 mg.l⁻¹ celkového oxida siričitého.

Pri destilácii vína, zodpovedajúcich týmto požiadavkám, vytvárajú sa priaznivé podmienky pre zložité reakcie, ktorých sa zúčastňujú neprchavé (sacharidy, dusíkaté a fenolové zlúčeniny, neprchavé kyseliny a iné), ako aj prchavé (aldehydy, alkoholy, kyseliny, prchavé fenoly, estery, furfurol, oximetylfurfurol a iné) zložky a aktívne sa podielajú na vytváraní buketu vínnych destilátov a brandy.

Súčasná technológia destilácie vína na výrobu vínnej pálenky alebo surových destilátov pokladá za nevyhnutné oddeliť predkvap a dokvap od strednej frakcie destilácie.

Oddelenie predkvapu sa vysvetluje tým, že je v ňom veľké množstvo aldehydov, esterov, vyšších alkoholov, methylalkoholu, furfurolu a iných zložiek, ktoré potom výrazne zhoršujú chufové vlastnosti brandy. Podľa pozorovaní T. S. Chijabachova je výrazná nepríjemná vôňa predkvapu z veľkej časti podmienená nadbytočným množstvom 3-metylbutylacetátu, etyloktanoátu, etylformátu, etylacetátu a 2-butanolu.

Počas destilácie vína prechádzajú okrem neželateľných zložiek do vínneho destilátu niektoré zložky (etylhexanoát, etyloktanoát, etyldekanát, terpénové látky a

iné), ktoré sa v optimálnom množstve podielajú na tvorbe typickej arómy a chute vínnych destilátov a brandy.

Z toho vyplýva, že predkvapky sa pre svoje nepríjemné chufové vlastnosti nepoužívajú na výrobu brandy a dávajú sa na rektifikáciu, kým stredné frakcie destilácie idú na vyzrievanie do dubových sudov alebo do emailovaných kovových tankov, do ktorých sa umiestnia dubové hranočky. Dokvapová frakcia sa prilieva do vína alebo do surového vínneho destilátu a znova destiluje. Po pätnásobnom vrátení dokvapovej frakcie na destiláciu sa táto frakcia oddeli a dáva na rektifikáciu.

Podľa zvýšených kvalitatívnych ukazovateľov vínnych destilátov sa pri klasickej technológii predkvapová i dokvapová frakcia po pätnásobnej destilácii nepoužívajú pre výrobu brandy. Okrem toho vzrástá počas odoberania predkvapovej i dokvapovej časti podiel prácnosti a to sa potom negatívne odráža na vlastných nákladoch výroby.

Cieľom nášho výskumu bolo preto vypracovať racionalnú technológiu výroby vínnych destilátov a jej zavedenie do praxe — technológiu, pri ktorej by sa pri destilácii vína alebo surového destilátu získané predkvapové a dokvapové frakcie neoddeľovali od hľavnej frakcie, pretože už negatívne nevplývali na chufové vlastnosti a nezhoršovali chemické a organoleptické ukazovatele brandy.

Experimentálne práce pri riešení tejto úlohy sa robili v poloprevádzkových podmienkach v rokoch 1982 až 1984.

Za pokusný materiál sme zvolili víno odrody Rkaciteľ. Hrozno pre kontrolné a pokusné vzorky vína sa zberalo v čase jeho technickej zrelosti (cukornatosť 16 až 17 %, obsah kyselín 6—7 g·l⁻¹). Kontrolné víno sa pripravovalo podľa zaužívanej technológie. Pokusné vzorky muštu sa predbežne ošetrovali chladom a plníli do kvasných nádob, do ktorých sa pridával adsorbent-aktívne uhlie ošetrené vrelou vodou, a to v dávkach 0,5 — 1,0 — 1,5 — 2,0 — 2,5 a 3 g·l⁻¹.

Po dokvášení sa vína stáčali z kvasničných kalov, stanovovali sa jednotlivé chemické a organoleptické parametre a destilovali sa charentskou metódou na vínny destilát na tom istom destilačnom zariadení. Získaný surový vínny destilát z každého variantu sa rozdelil na dve časti a realizovala sa frakčná destilácia s odberom predkvapu 1,5 °C a bez odberu predkvapových frakcií.

Prchavé zložky pokusných a kontrolných vín, surových vínnych destilátov a vínnych destilátov sa skúmali plynovou chromatografiou podľa metodiky T. S. Chijabachova. V článku sa uvádzajú údaje z roku 1984, pretože výsledky z predchádzajúcich rokov sú totožné.

Výsledky ukazujú, že dokvášanie hroznového muštu pri ošetrení dávkou 0,5 g·l⁻¹ aktívneho uhlia neprinieslo žiadny výsledok v zlepšení kvality vína a z neho získaného vínneho destilátu, kým pri dávke 2,5 a 3 g·l⁻¹ sa ich chutové vlastnosti čiastočne zhoršovali.

Na základe týchto výsledkov sme v roku 1984 rozdelili egalizovaný hroznový mušť na tri časti. Prvú časť sme dali kvasiť podľa klasickej technológie, druhú a tretiu časť sme ošetrili dávkou 1,0, resp. 2,0 g·l⁻¹ aktívneho uhlia.

Chemický rozbor vína na pálenie ukazuje, že v porovnaní s kontrolou sa v pokusných vzorkách množstvo etanolu snížilo o 0,09 % obj., obsah extraktívnych látok a kyseliny 2,3-dihydroxybutandiovej sa v nich znížil iba veľmi málo; v pokusných vzorkách sa zistilo tiež zníženie obsahu cejkového dusíka o 4,76 až 25,85 %.

Plynová chromatografia vína ukazuje, že z kvantitatívneho hľadiska sa jednotlivé zložky od seba navzájom odlišujú (pozri tab. 1), najmä čo do sumy všetkých aromatických látok. U pokusných vín sa v porovnaní s kontrolou znížil ich obsah o 10,5 až 11,63 %. V pokusných vínach sa znížil tiež obsah takých zložiek, ako je etanal, metanol, 2-metylbutanol, 3-metylbutanol, ktoré pri vyššom obsahu negatívne vplývajú na kvalitu vínnych destilátov. V porovnaní s kontrolou je v pokusných vzorkách suma vyšších alkoholov o 14,00 až 16,75 % nižšia.

Preto dokvášanie hroznového muštu s príďavkom aktívneho uhlia vyvoláva zlepšenie chemického zloženia

Tabuľka 1. Zloženie prchavých látok vo vínach na pálenie (mg·l⁻¹)

Por. číslo	Zložky	Vín o		
		Kon-trolné	Dávka 1 g·l ⁻¹ akt. uhlia	Dávka 2 g·l ⁻¹ akt. uhlia
1.	Etanal	16,00	6,60	10,80
2.	Etylacetát	87,70	106,80	105,10
3.	Metanol	44,50	30,70	31,20
4.	Propanol	79,20	78,80	77,90
5.	2-metylpropanol	93,70	95,70	95,90
6.	2-metylbutanol	24,60	22,00	17,60
7.	3-metylbutanol	136,20	96,20	94,40
8.	Etyl-2-hydroxypropanoat	74,40	66,60	65,40
9.	Prchavé zložky celkom	556,30	503,40	498,30
10.	Vyšše alkoholy celkom	333,70	292,70	285,80

vín a to zasa kladne vplýva na ich senzorické hodnotenie. Pokusné vína sa vyznačujú príjemnou arómou, miernym obsahom kyselin a pri senzorickom hodnotení dostávali v priemere o 0,2 lepšie hodnotenie ako kontrolné vína.

Plynová chromatografia surových vínnych destilátov (tab. 2) ukázala, že obsah prchavých zložiek je tiež odlišný, ako ostatne ich obsah vo vínach, z ktorých boli dostávali v priemere o 0,2 b. lepšie hodnotenie ako konzorkách znižuje obsah aromatických látok o 23,24 až 25,27 %, kým obsah vyšších alkoholov o 2,29 až 18,46 %, a tak sa chemické zloženie pokusných vzoriek zlepšilo.

Tabuľka 2. Zloženie prchavých látok v surovom vínnom destiláte (mg·l⁻¹)

Por. číslo	Zložky	Surový vínny destilát		
		z kontr. vína	z vína ktoré dostalo dávku 1 g·l ⁻¹ akt. uhlia	z vína ktoré dostalo dávku 2 g·l ⁻¹ akt. uhlia
1.	Etanal	24,57	8,64	21,46
2.	Dietoxyetan	212,90	8,55	51,80
3.	Etylacetát	201,80	198,90	163,50
4.	Metanol	190,20	145,20	154,20
5.	Propanol	139,42	143,00	141,50
6.	2-metylpropanol	213,10	218,80	221,70
7.	2-metylbutanol	59,15	60,64	79,96
8.	3-metylbutanol	310,45	283,50	166,30
9.	Etyl-2-hydroxypropanoat	57,46	75,09	124,32
10.	Prchavé látky celkom	1409,05	1142,32	1124,74
11.	Vyšše alkoholy celkom	722,12	705,94	609,46

Ako sme už uviedli, jednotlivé vzorky surového vínneho destilátu sme pred frakčnou destiláciou rozdelili na dve časti. Prvú časť sme destilovali s vylúčením predkvapovej časti, ktorý pri druhej časti sa predkvapová časť prispôsobila k hľavnej frakcii.

Z údajov tab. 3 vplýva, že výsledky plynovej chromatografie prchavých zložiek sú pri pokusných a kontrolných vzorkách vínnych destilátov podstatne odlišné. Najmä suma všetkých prchavých látok sa v pokusných vzorkách vínnych destilátov v porovnaní s kontrolou znížila o 22,52 až 24,79 %, kým pri vyšších alkoholoch o 25,76 až 36,97 %.

Celkový obsah prchavých látok a vyšších alkoholov pokusných vínnych destilátov bez predkvapovej frakcie sa v porovnaní s kontrolou, tj. destilátom podľa klasickej technológie, znížil o 17,09 až 24,31 %. V pokusných vzorkách vínnych destilátov sa znížuje tiež množstvo metanolu, čo má zasa pozitívny vplýv na ich organoleptické charakteristiky.

Pri použití uvedenej technológie výroby vína pre vínne destiláty a pri ich destilácii, alebo destiláciu surového vínneho destilátu bez odberu úkvapovej frakcie, sa získavajú vínne destiláty s lepším chemickým zložením. Najmä to, že v čerstvo vypálených vínnych destilátach je nižší obsah prchavých látok, dodáva destilátu príjemnú vôňu a jemnú, harmonickú chut. Ak vínny destiláti, ktorí zodpovedajú uvedeným požiadavkám, vyzrieva

Tabuľka 3. Zloženie prchavých látok kontrolných a pokusných vínnych destilátov ($\text{mg} \cdot \text{l}^{-1}$)

Por. číslo	Zložka	Vzorky vinneho destilátu					
		Kontrola		Dávka 1 $\text{g} \cdot \text{l}^{-1}$ akt. uhlia		Dávka 2 $\text{g} \cdot \text{l}^{-1}$ akt. uhlia	
		bez predkvapu	s predkvapom	bez predkvapu	s predkvapom	bez predkvapu	s predkvapom
1.	Etanal	21,46	57,02	38,80	40,02	24,36	45,50
2.	Etylformát	80,08	76,60	—	119,14	—	130,20
3.	Dietoxyetan	42,82	72,60	48,80	45,50	36,80	59,40
4.	Etylacetát	910,70	646,5	503,6	704,25	740,20	767,50
5.	Metanol	651,40	572,5	444,10	603,75	393,70	517,50
6.	Propanol	521,90	529,70	418,0	381,80	369,30	376,00
7.	2-metylpropanal	632,90	629,20	476,0	548,00	466,10	476,20
8.	Butanol	5,92	4,40	4,80	11,50	3,31	9,00
9.	2-metylbutanol	154,6	196,00	166,59	125,70	100,70	133,30
10.	3-metylbutanol	716,32	836,0	610,0	620,0	593,6	596,00
11.	Hexanol	11,84	13,20	9,12	11,96	8,40	6,00
12.	Etyl-2-hydroxypropanoat	42,83	42,24	89,32	69,00	63,00	82,80
13.	Prchavé látky celkom	3792,77	3679,96	2800,0	3280,62	2790,47	3197,4
14.	Vyššie alkoholy celkom	2043,48	2201,5	1684,51	1690,96	1541,41	1596,5
15.	Degustačné hodnotenie v bodoch	7,84	8,00	8,10	8,30	7,83	8,06

v dubových sudoch alebo v kovových emailovaných tanchoch naplnených dubovými hranolkami, nastáva optimálny priebeh oxidačno-redukčných procesov. Vďaka tomu nadobúda víny destilát typickú arómu a chut, obohacuje sa o zložky z dubového dreva a o rad novoznámkých prchavých arómotvorných zložiek.

Skúmali sme organoleptické charakteristiky pokusných a kontrolných vínnych destilátov. Vo všetkých prípadoch bolo senzorické hodnotenie pokusných vzoriek lepšie ako kontrolných destilátov. Vinny destilát z vína, vyrobeného podľa klasickej technológie s odberom predkvapovej frakcie (kontrola), mal uspokojivé chutové vlastnosti, hoci v chuti bol trocha drsný (degustačné hodnotenie 7,84 boda). Tá istá kontrolná vzorka, vyrobená bez odberu predkvapovej frakcie, má v porovnaní s predchádzajúcou lepšiu chut (hodnotenie 8,0 boda).

Kontrolné destiláty z vína, ktoré dokvášalo za prítomnosti dávky $1 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$ aktívneho uhlia, majú príjemnú, čistú vôňu a jemnú chut. Osobitne však vyniká víny destilát získaný bez odberu predkvapovej frakcie. Má príjemnú odrodovú arómu a pomerne jemnú, harmonickú chut (degustačné hodnotenie 8,3 boda).

Víne destiláty vyrobené z vína, ktoré dokvášalo s dávkou $2 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$ aktívneho uhlia, vykazujú lepšie výsledky organoleptických ukazovateľov ako kontrolné destiláty, ale sú trocha horšie ako vzorky destilátov získaných z vína ošetrovaných dávkou $1 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$ aktívneho uhlia.

Preklad Dr. Jozef Droza
Lektoroval Ing. A. Dobos

Sirbiladze, A. L.: Otázky technológie výroby vína určeného pre výrobu vínnego destilátu. Kvas. prům., 34, 1988, č. 2, s. 42—44.

Dokvášaním vína s použitím dávky $1 \text{ g} \cdot \text{l}^{-1}$ aktívneho uhlia sa dosáhla surovina s lepšími chemicko-organoleptickými ukazovateľmi. Pri destilácii vína vyrobených podľa tejto technológie, alebo z nich vypáleného vínneho destilátu netreba odoberať predkvapovú frakciu. Tak dosťavame víne destiláty pomerne vysokej kvality.

Záujem vzbudzuje tiež ekonomické vyhodnotenie tejto

technológie. Pri jej prevádzkovom využití sa dosahuje úspora 898,78 rublov pri 100 hl destilovaného vína.

Sirbiladze A. L.: Вопросы технологии производства вина, предназначенного для производства винного дистиллята. Квас. прум., 34, 1988, № 2, стр. 42—44.

Putem dobráždzenia vína s použitím 1 g · l⁻¹ aktívneho uhlia sa dosahuje víno s lepšími organoleptickými vlastnosťami. Prípadne využitie destilácie vín, vyrábaných podľa uvedenej technológie, alebo z nich získaného destilátu je možné využiť bez odberu predkvapovej frakcie. Táto technológia je vysoko kvalitná.

Pri eksploatačnom použití tejto technológie dosahuje úspora 898,78 rublov na 100 hl vín.

Sirbiladze, A. L.: Technology of Wine Production Used for Wine Distillate. Kvas. prům., 34, 1988, No. 2, pp. 42—44.

Using addition of 1 g · l⁻¹ of active carbon during the after fermentation of wine, the substrate with better chemico-sensorial parameters can be obtained. Using this substrate for the distillation, the high volatile fraction need not to be removed to achieve wine distillates of a high quality. Using this technology on a plant scale, the saving of 898.78 Rb with 10 m³ of distilled wine is achieved.

Sirbiladze, A. L.: Technologische Probleme der Herstellung von Weinen für die Weindestillatproduktion. Kvas. prům., 34, 1988, Nr. 2, S. 42—44.

Durch Nachgärung des Weines bei Applikation eines Zusatzes von 1 g · l⁻¹ Aktivkohle wird ein Rohstoff mit besseren chemisch-organoleptischen Eigenschaften erzielt. Bei der Destillation der nach dieser Technologie erzeugten Weine oder des aus ihnen gebrannten Weindestillats braucht die Vorlauffraktion nicht abgenommen werden, sodaß Weindestillate relativ höher Qualität erzielt werden.

Bei der Betriebsrealisierung dieser Technologie wird eine Einsparung von 898,79 Rubel pro 100 hl destillierten Weines erreicht.